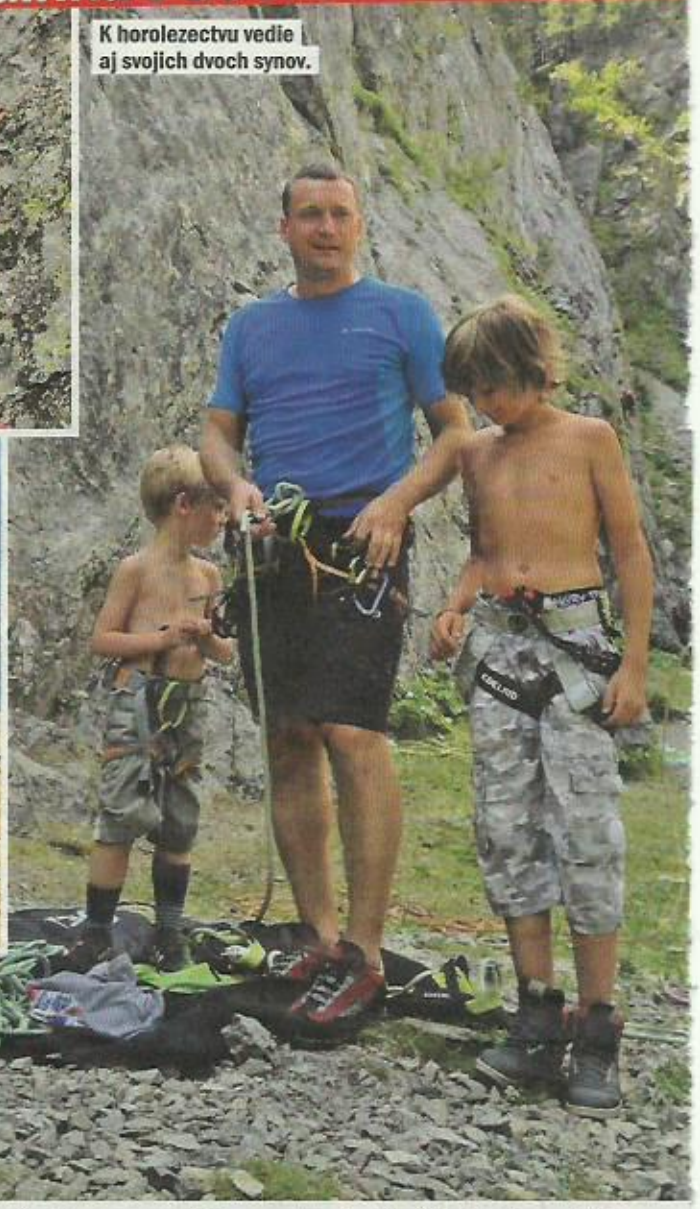
„Rádio je môj druhý domov, dedinka v údolí."

Keď má voľno, loží po horách.

Letné dovolenky trávia Forgáčovci pravidelne v Španielsku.

K horolezectvu vedie aj svojich dvoch synov.

● Ďalšia vec, po ktorej netúžite, je vraj moderovanie politických akcií. Prečo?

Neexistuje. Poprosím všetkých, keď sa budú blížiť voľby, nevolajte mi. Nemá to zmysel. V minulosti ma oslovili, aj vo dvojici s Juniorom, viaceré politické subjekty, ale toto je sféra, do ktorej sa nemienim zapájať. Ako sa hovorí, peniažky sa rozkotúľajú, ale hanba ostáva. Navyše z hľadiska nejakého nepísaného kódexu moderátora televízie a FUN Rádia sa nemienim prikláňať týmto spôsobom ku ktorejkoľvek zo strán.

● Kedysi ste spomínali, že túžite po vlastnej tolkšou, ale až po päťdesiatke. Už sa to blíži.

Blíži, samozrejme, ale bola to len taká úvaha. Nie je to projekt, na ktorom pracujem, že by som už mal vymyslené rubriky, názov.

● Patríte k jedným z mála, ktorí dokážu na počkanie súkať vtipy z rukáva. Ako ich máte uložené v hlave, po kategóriách, ako to vidieť na internete?

To by som aj ja rád vedel. Isté je, že nejaký katalóg tam je. Ale trošku ma mrzí, že ľudia ma vnímajú ako nejakého rozprávača vtipov, pričom mám pocit, že môj záber je výrazne širší.

> *Ak prídu mladé dravce, som pripravený odovzdať im všetko, čo viem*

● Je o vás známe, že ste súťaživý človek. Zvládate lepšie debakel, alebo tesnú prehru?

Tesnú prehru, lebo je jasné, že hra bola na úrovni a môžem odísť s hrdo vztýčenou hlavou. Debakel bolí, ale zase je to najväčší učiteľ.

● Svojho času ste sa vydriapali do výšky 6 600 metrov nad morom na Mt. Evereste. Vyššie vás to nikdy nelákalo?

Z toho by som nerobil nejakú drámu, bol som tam ako robotník. Boli to roky, keď som intenzívne liezol, veľa v Tatrách v zime. Pôvodne som tam šiel ako člen podporného tímu, dokonca aj ako kuchár, lebo v základnom tábore je veľmi dôležité, či vám varí Európan, alebo Šerpa. Bola to pre mňa pocta, lebo na expedície sa neberú blbci. Nikdy som však nebol horolezec, ktorý by mal vrcholové ambície. Horolezectvu sa stále venujem, aj teraz som bol na Ostrom štíte, južnej stene, predtým na západnej stene Lomnického štítu.

A akú veľkú chuť máš v tomto období lyžiar vášho kalibru na novú sezónu? Lyže navoskované?

Jasné, teším sa veľmi. Chvalabohu, lezenie mám šport na leto a my, čo milujeme Tatry, sa veľmi tešíme na babie leto. Možno bude trvať aj dva týždne, tak hovoria meteorológovia.

● Ale ako naturalizovaný Bratislavčan to máte dosť od ruky.

To je veľmi relatívne. Poznáte to, ak nejakú trasu chodíte veľmi dlho, tak vám to tak nepripadá. Zvykol som brigádovať na Zbojníckej chate a bežne sme chodili do Smokovca do kina - čo je pre niekoho celodenná túra.

● Považujete sa za veľkého lokálpatriota a gurmána. Čo dobré ste naposledy niekde ochutnali?

V zásade mám rád reštaurácie, kde vedia navariť úplne jednoduché domáce jedlo, respektíve nemám rád reštaurácie, kde varia horšie, ako si viem navariť ja sám. Najväčší problém slovenskej gastronómie je konzistentnosť výkonov. Niekam prídete, ste očarení, vrátite sa tam o rok aj s kamarátmi a dostanete zrazu prekvapujúci kúsok.

> *Tak zúfalo nie sú na Slovensku ľudia, že už aj my s Juniorom sme dobrí*

● Vaši synovia majú 9 a 15 rokov a už sa zrejme začínajú profilovať. Čo z nich bude?

Obaja sú celkom športovo nadaní a myslím, že im idú aj jazyky. Starší študuje na bilingválnom španielskom gymnáziu a keďže chodíme pravidelne do Španielska, tak tohto roku to už aj zúročil. Ja hovorím krčmovou, dovolenkovou španielčinou a toto leto bolo v znamení opravovania. (smiech) Skoro som ho zabil.

● Žijete na vidieku kúsok od Bratislavy. Ste dedinčan aj v tom, že sa rýpete v zemi a idete si po vajíčko od vlastných sliepok?

Chovať sliepky, to už je cez. Som trávnikový dedinčan a v zemi sa rýpem len vtedy, keď je to nevyhnutné a keď dostanem befel od manželky. Nie som človek, ktorý vyhľadáva práve toto ako relax.

PETER DERŇÁR

FOTO: MARIÁN PEIGER, TV JOJ, ARCHÍV M. FORGÁČA